

PREZENT

Známienitych Cnot y Heroicznych dzieł

WIELMOŻNEGO IEGO MOSCI P.

KAROLA FRAN- CISZKA

Ná Białobokách, Zorawicy

KORNIAKTA NIEBV

Od Smierci oddány, Kazaniem Pogrzebo-
wym w Przemyśle.

Przez W. O. BONAVENTURĘ od S. Stanisława
Kármelitę Bossego.

Roku 1672. Dnia 4. Miesiąca Kwietnia.

Zá pozwoleniem Zwierzchności Duchowney.

W L W O W I E,

w Drukárni, M. IAKUBA MOŚCICKIEGO,
Philos: Doct, Roku Páńskiego, 1672:

Ná Herb Domu Ich Mościow Pánow
B E Ł Z E C K I C H.

Sliskie szczęście, nieśliskie kiedy vkwáne:
Jásna Cnota, láśnieysza gdy polerowane
Złoto, zdobi Herbowny Krzyż Domu czyiego
Awoierina Podkowa zdawná ztwardzonego
Więc w tym domu gdzie widzisz, Krzyż złoty z Podkowá,
Cnota láśność, Fortuná ma stáłość stalowa.

W I E L M O Z N E Y

Nászey wielce MM. Páni y Dobrodzieyce
Iey Mości Pániey

K A T A R Z Y N I E

z B E Ł Z C A

K O R N I A K T O W E Y

Woiewodzance Podolskiey.

Fortunnego od Páná Bogá Błogosławieństwá
Author życzy.

Rozmowa chwalebna Cnota, momentowym wymierzona
bydź niemoże czasem, ani zacność Dziel ludzkich, dość
šerokim przecię sobie szupłym światá okragiem, ográ-
niczona nie bywa, ále wieczność ná wpiásłowanie icy
swoie otwiera Klauzury, y w wiekújacy zámka pámie-
ci: Wiádoma tedy światu Polskiemu Cnotę, y żuamien-
ta Czynow chwalebnych Wielmożność, żmártego godney pámieci Wielmo-
żnego Iego Mości Páná KARÓLA FRANCISZKA KORNIAKTA,
Małżonka Wm. Mći Pani, wniezmázáne zapisać wymyśliłem Charachtery,
áby Setne czasy wysokie ozdoby iego, y Heroiczne Cnoty, w Wieczności czy-
táiac, do potomnych lat żyjaczym ie oddawáły, głośna Zacności iego pámie-
tny świat upominkuac sława. Ażáß nie ták Polskiemu przyśłużył się świat.

Przedmowa.

ten **Woiownik KORNIAKT**, a żeby w sercach wszystkich Heroes, wieczna Imienia jego zostawiła pamiątka, który y **Cnota** y **Substancya** swoja, **dostoiensstwo** **Conserwowal** **Krolestwa** tego, tym respektem własne pieczętując **zasługi**, że był **zyczliwym** y **kochającym** **Ojczyzny** **Synem**. Iako **Najświeższe** **ślonce**, **świecnymi** **promieniami** **powstające** od **Czterech** **części** **świata** **chmury**, **wlotnym** **rospędza** **biegu**, tak że **czterech** **części** **Polskiego** **Horyzontu** **zgromadzonych** **Nieprzyjaciół** **Szwedow**, **Kozakow**, **Węgrów**, **Moskwę**, **Cnota** **swoja** **gromił** **KORNIAKT**, y **wpodziemny** **zachód** **za** **całość** **Rzeczypospolitey** **naszey** **Marsowa** **sprowadził** **potęgą**.

Dostało mi się o **znamięnitych** **Cnotach** y **chwalebnych** **dziela**ch jego przy **Akcie** **pogrzebowym**, mówić **Różnorodziejskim** **stylem**, przyznawam że **nieudolnie** y **nie** **zemsytkim** **iakoby** **należało** **dostatecznie**, **Fortunniejszy** **zedy** **Dowcipom**, na **większe** **podatę** **Materya** **wystawienie**, y **wieczney** **to** **przesłanę** **pamięci** **czym** **chwalebnemu** **zmarłego** **Imieniu**, **wiekopomną** **zapisując** **stawię**. **Zostawiając** **Wm.** **M.** **Pániey**, na **wniżone** **przed** **Naywyższego** **Majestatem** **Suppliki** **zawsze** **obowiązany**, iako **za** **Duszę**, **zmarłego** **godney** **pamięci** **Iego** **Mości**, tak **za** **szczęśliwe** **przy** **wdzielonych** **z** **Nieba** **poćtechach**, w **doczesnym** **życiu** **Wm.** **Morey** **Mści** **Páni** **succeszy**.

Wm. Mści Pániey

Bogomodlca

Fr. BONAVENTURA od S. Stánisláwa

Kármelitá Boszy.

Ædificavit Iosue altare Dōmino Dēo Isrāēl
in monte Hebal & obtulit super eo holocausta
Domino, immolauitq, pacificas victimas: omnis
autem Populus & Maiores natu Ducesq; ac Iudices
stabant ex vtrāq; parte Arcæ. *Iosua Cap: 8.*

Vlizonia w ożęch wśzechmoeney per
casus mortalium śmierci widzieć Sor
tune zwyższyćne to y powśiechne w sya
rlich nās żyacych nieśczęście. W tās
to płonne nadzieie nāsze! Kiedy zępā
trzywsy sis na wynioſte wznamięnie
nych godnoſciach Doſtoieńſtwā/ Kiedy
elevata per gradus honoris w Pānos
wānu dożęſnym Subſellia pod ſāme
liżemy Uleba/ wſamy że o nieodmienna rych w ſyrylich con
ſiſtencya/ doſtatecznie ſzczęśliwoſć z wiecznoſciā zkontrās
towała: aliſci ledwie nie kāżdego w lotnym czāſcie momens
tu podnożkiem iednym v śmierci nayeżyſze widziemy Mā
iſtaty/ wſetkich prāeminencyi ſwoich wſtepujace Regna
trici, w Kānu ieſſze wkoronowane/ Regnauit mors ab
Adam Siuſnie wielki y w gołnoſciach y w rozumie Sortus
nat/ porachowawſzy w ſobie y w innych Potentatāch ſwiā
towych znāżne ſzczęſciā ſawory/ tāt o nich concludue:
Munera fortunæ putatis? inſidiæ ſunt & fera & piſcis æqua
li nobiſcum falluntur ſpe. Jako niewinna prāſyna na zgo
romāny zwabiona pokarm/ przy nādziej pożywienia nieznā
cznie żywoť trāci/ y oraz przy ſzczęſciu znalezionej ię goby
śmierć ſobie znāyduie/ tāt wſyſcy w nax wielſzym oplywā
tacy ſzczęſciu/ kiedy nayeplecy tuſyćby ſobie po winni/ przy
pomys

K A Z A N I E

pomyslnych nadziejach/ w dożesnych godnościach swoich/
 śmierci wzniesie się nimb/ na polowiey zwoabieni. Znaliśmy
 wsiy cy w godności zacna/ w honorach Wielmożna powa-
 żna w Rodowitey Magnificencyi Fortuna w Domu Rzecz-
 pospolitey naszej wielce wstawionym Jch Mościow PP.
 KORNIAKTOW dziś wzniona przed wielowładną widzie-
 my śmiercią/ z ktorey rozkazu żalobna przystroimy się bę-
 wa/ nie ochronnym Dekretom niewolnica nadstugować mu-
 si. Wspaniałe Doma tego praeeminencye z Heroicznych
 dzieł/ Wsfolie zasługone Subsellia, Munera fortunae putatis,
 wsiyscyamy to sobie m ieli za nieopłacowane żyłtwey For-
 tuny favory: Infidix sunt, teraz widziemy że to sie wsiyko
 żalem okrywa/ kiedy Wielmożnego KAROLA FRAN-
 CISZKA na Białoborach KORNIACHTA, z cnot/ y he-
 roicznych dzieł swoich swiatu Polskiemu sławnego/ śmier-
 telności prawem obumarłego widziemy. Przypominam
 dziś sobie żalobnego Jakoba Patriarche/ ktoremu kiedy su-
 fiente ko hanego Josefa/ w niewola do Egiptu oddanego
 prezentowano / Vide virum tunica filij tui sit an non? żalo-
 bnie narzekając Jakob/ zplacem mowi/ Tunica filij mei est
 fera pessima comedit eum bestia deuorauit Ioseph. Pres-
 zentuiś ia dziś z mieysca mego Rzeczpospolitey Polstkiey
 Wyczyznie naszej/ ktora tu w tak zacnych Synach Koron-
 nych wuazam/ prezentuiś sufiente Exuitas mortalitatis,
 zmarłego KORNIACHTA Jego Mości/ y mowie Vide
 virum tunica filij tui sit? poznay pochwalaca Synow swoich
 Wyczyzno/ ieżeli tak żalobna ślata/ w Domu KORNIACH-
 TOWSKIM dziś ociemniałym widoma/ nie leż żalobą tego/
 ktory był prawdziwym zawsze Synem twoim/ Vide virum
 tunica filij tui sit? Ktory nie Imieniem/ ale Cnota swoich
 był ci Accrescens (iako sie tłumaczy Jozef) sławy y wiel-
 kiego przyniżalacy imienia potewasł tak wiele Incre-
 menta

Genes.
 37.

POGRZEBOWE.

menta z heroicznych dzieł swoich / twojej przyność dostoy-
ności: byłabyś wielce niewdzięczna Synom swoim Wyży-
sno / Kiedy byś podobnym zalem iako tamten Patriarcha Ja-
kob / wyznac tego nie miała / Tunica filij mei est, fera pessima
comedireum, bestia deuorauit Ioseph, w śmiertelney trunie
to zamieniate ciało / jest zacnego y twojej wielce zasług
nego Koronie Syna KAROLA FRANCISZKA KOR-
NIAKTA. Ktorego drapieżna śmierć / w doczesnym nie
nasycona życiu okrutnie pojęta. Atoli iako tego słusnie
wyśłowac nie możemy / tak dla wielkiego żalu wiecey o tym
dyspurować zaniechamy. ale rącey na spólna wstylich
nas pocieche / z założonego na początku Kazania tego Te-
ma, rżymmy sobie inuencya. Edificauit Iosuz Altare
Domino DEO Israél in monte Hebal & obtulit super eo ho-
locausta Domino immolauitq; pacificas victimas: omnis
autem populus & Maiores natu Ducesq; ac Iudices stabant
ex utraq; parte Arcæ. Już to w wstylich Commentato-
row Pisma świętego zpowiadało że Krzyż Pański jest
Oltarzem / na którym Paświecła ofiara w Cielonego Bo-
ga na Gurze Kłwaryi Niebu oddana jest. Zapamięta-
ła na Herbowny Wielmożnego Jego Mości KORNIAKTA
Krzyż / y mowie / Edificauit Iosuz, że dziś śmierć tak wale-
czna w potężnym narodzie ludzkim / iako Jozue w Izraelu
zaśędzy in Montem Hebal, [Ktory sie z Hebrayskiego tłu-
maczy acervus vetustatum zgromadzenie starożytności] zaś-
śędzy mowie w Dom Ich Mościow KORNIAKTOW,
gdzie acervus vetustatum zgromadzenie Starożytności / Sta-
rożytnych y w Koronie nasy wielujących Domow coniu-
ctia, Jęanie Świeconych Piazat y Potentatow Polskich
Wizniowieckich / Jęanie Wielmożnych Zrabiow z Terezy-
ną Opolińskich Lubemirskich / Sredrom / Niemierow / Ste-
niawskich / Chodkiewiczow / Zrabiow na Krasicyynie Kra-

K A Z A N I E

biętych/ na Tarnowie Tarnowskich / prawdziwie acervus
vetustatum. zgromadzenie Stárożytności w tym Domu /
gdzie rodowitość fámily Polonæ Nobilitatis założyła sobie
domicilium. Wyśławicie dziś w tym Domu śmierć/ iáko
Jozue in Monte Hebal Altare Domino Deo Israël; aram
Crucis, ten Herbowny Krzyż/ na którym Offert holocausta
Domino & pacificas victimas, oddacie Niebu ofiars zmarłego
Jego Młosci Páná KAROLA KORNIAKTA, w ożach
wáśpych iego tu prezentuiac Exuvias: Omnis autem popu-
lus, wważam wśpytkich was iáko z brodzenia zacnych/ táż z
wysokich honorów y godności znamięnitych: Maiores na-
tu Duces ac Iudices stantes ex utraq; parte Arcæ, Proczy nás
Polo zámknietego w tej Arce albo Trumnie zmarłego Jego
Młosci otażáiác/ iestescie tej śmiertelney Offiary żalobne-
mi y żalosiemi spectatorami: iestescie oraz w uprągńieniu
wódsiec y wiedzieć/ iáko tá víctima śmierci iest Niebu przy-
temna/ y wódsiecznym w brájach wleczności gościem. Ja sie
tego ná pościechu wáse z funkcyey móley p odeymnie/ y po-
taze iáko przy tym Herbownym Ołtarzu Stawnego Krzyża
Domu Jch Młosciow KORNIAKTOW accepta hostia,
wielce przytemna y wódsieczna w wieczności ofiara/ z śmierci
zmarłego Jego Młosci. Co powiem będzie na chwale Bo-
ża/ ná Pościechu wśpytkich cnót y sława wiekuiących / choć
dożęśnie umierájących.

NJe może bydy wspaniałym Niebom nie przyie-
dómnięskiego náó to/ co szodroblowości ich Ziemia-
nom náśym pozwolono: czym dobroczynne/ przez Influen-
cyę swoię/ ziemięskich wpominknia obywatelów. A tu przy-
wódsz Uspostolá Jezusowego zápisana sentencya/ Omne da-
tum optimum & omne donum perfectum de sursum est de-
scendens à Patre luminum. Wysoka to godność y známe-
nity

POGRZEBOWE.

niety honor / zacne wrodzenie / Datum optimum, donum perfectum, wielki to od Natury posag / y znaczny szczęścia wposminek / bydz Wielmożnym z Wrodzenia Familiantem / ale nie inaczey stworzonym de limo terræ Ziemią domośc siamosze / tylko defursum descendens à Patre luminum, tylko z Niebá od Wzawyższego wśyftlich splendorow y zacności stonca / stworcy naszego Boga. Tą jest Niebá z Ziemią communicata / że wielkich Cnot y Heroicznych dzieł ludzicom zacne y wysokie date wrodzenie oczym traktując Augustyn Saprzywodzi Cnota y sława chwalebnych za dawnego świata Monarchow / Alerándra / Scipioná / Augusta Cesarzá / y innych / ktorzy Familie swoje (według Poetichnych Sabut) z Boskami łączyli y mowi o nich ták. Vt eo modo humanus animus veluti Divinae stirpis fiduciam gerens, res magnas aggrediendas audacius agat, impleatq; ipsa securitate felicius. A żeby Generosa mens do wielkich y znamienskich dzieł / do Cnoty y pobożności Boskiem zachęcona z ziętnego wrodzenia swego wrodzona ponate miała.

Widzela że te ktoremi sie na ziemi szyciele Przemieneyé w Honorách w Tytulách / w Godnościách / Niebowprzod w swojej praktykue Rzeczypospolitey / y kiedy wásceżytam Inscriptie Władzneyšych / Jasnie oświeconych / Jasnie Wielmożnych / Wielmożnych / iestcie w tym ad Normam Rzeczypospolitey Niebieskiey ordynowani. Jest Pan w Niebie Władzneyšy splendor lucis æternæ. Sa iasnie Oświeceni Władzeta y Potentaci / ktorych opisuje Grzegorz Swiety Principatus & Potestates. Sa Jasnie Wielmożni Duchowni y Swiecey Cherubim atq; Seraphim, tamten Jasnie Wielmożnych Senatorow Swieckich reprezentuje / względem własności swojej że przy wrodzoney Jasności Anielskiej iest plenitudo Iudicii & Scientiæ. Seraphim zaś Duchownych wyraża y ma ta własność że iest Plenitudo

Lib. 5.
de Civitate
Dei.

K A Z A N I E

Amoris, Dysponały w miłości Bożej/ a ta jest Duchownego
 stanu perfectio: Sa w Ciebie Wielmożni/ Anieli/ Archán-
 geli/ a to względem Urzędow swoich/ iako pomieniony
 Grzegorz Świety napisał. Sciendum est quod Angelorum
 vocabulum, nomen est Officij, non Naturæ, Jest to Anioł
 Urzędniê Rzeczypospolitey Niebieskiej/ cuius nomen est
 Officij non Naturæ. Wostárku sa w Ciebie Domina cio-
 nes, Którym tytułem Nobilitas per honor zwykła się nazy-
 wać. Jakoby Ciebie Zaćności swoje per communicatio-
 nem idiomatum, do tych ná Ziemi przenośi Których wysoka
 Cnota y pobożnośćia wstawionych mieć chce táka Inten-
 cya iako Augustyn Świety napisał. Vt eo modo humanus
 animus veluti Diuinæ stirpis fiduciam gerens, res magnas
 aggrediendas audacius agat, impleatq; ipsa securitate feli-
 cius.

Jeżeli Ktoremu światowemu Honorátowi w dobroczyn-
 nym udzieleniu iasności swoich zyczliwie były Ciebie/ szes-
 gulnym sposobem Wielmożnemu Jego Miłości Pánu K O R-
 N I A K T O W I, Ktorego iako Niebieska providencya Wiel-
 kich Cnot/ y Heroicznych dzieł Meżá od wieków przetrzała/
 tak ná ozdobe tego z nacyelnierżemi v świata Polskiego Sá-
 miliami/ przyzaczynym z Wyćá swego wrodzeniu/ coniuncty
 pozwolila. Wstawiony wielce nie tylko w tym Wolewodz-
 twie Ruskim/ ale w całej Koronie Imieniem KONSTANTY
 K O R N I A K T. Rodzic zmarłego godney pamięci Jego
 Miłości. Który oświadczywszy się z Cnota swois Ciebie/
 żebył wielkim Miłośnikiem Bożym/ czego znaczny docu-
 ment/ choyne ná pomnożenie chwały Najwyższego Majes-
 tatu/ Expenśa iako Błaskor Vicom Kármelitom w Za-
 sałowie maiestności swojej fundowany/ y Trzydziesta kilka
 przewidowany Tyśięcy. (s mierzprętká tego poprzedzila in-
 tencye że ex Fundamentis, wynurować y Kościół y
 Błaskorá

POGRZEBOWE.

Klafteranie mogli.) Znaczne przytym liście Jahnuzny y
pobożne uczynki: Pobożność tego zalecały Bogu/ktoremu
się tak żygliwym oświadczywszy/ przykładem zacnych o
świadcą Przodków swoich/ Sago & Togá, Rzeczypospolitey
naszej y znacznie był zasłużony/ Woiennym osobliwie Mars
sem/ Imię swoje zdobył/ a naprzód z Sławnym powysyła
nie wielki Hetmánem Janem Zamoysskim w Inflanciech
przez wiele lat Woynie traktował/ gdzie Białogotamienia
Komende otrzymawszy/ przez lat trzy wielką Wojskom
Szwedzkim dawał resztencya/ y na wszystkie Insulry nie
zawycieszonym się pokazał. Stawał niegdy odważnie z tym
że Zamoysskim Hetmánem/ w Węgrzech/ przeciwko Hárde
mu Książciu Michałowi. Kilká potym Chorągwi kostem
swoln zaciągniomych/ przeciwko Tatarom/ pod Buzą zpros
wadziwszy/ na wielką Slawę z Dzielności y Męstwa imies
niu swemu zasługował. A na wielką zacność swoich o
zdobę/ wziął z Domem OSSOLINSKICH conjunctia [Kto
ra Matką świętey pamięci z martej tego Młoci CAROLA
a Woiewody Sandomińskiego Corta/ per vinculum marita
le, szczęśliwie przyniosła] z Domem OSSOLINSKICH,
którch Samilia równo z Lechem pierwszym Polskim na
szej Sundamentem/ zarząd splendoru swoje/ że i tak dawno
Nobilitas naszą wolnością szyci się Polska/ tak dawno Dom
OSSOLINSKICH w swojej wstawiony Wielmożności.
Niechce tego w pochwałę Jch MN. powiedzieć/ że się
w Domu swoim/ tym Herbem pieczętują którym najwyższy
w Władności Stworca. bo wiem że wrodzona Jch MN.
Modestia, y wzniosłość ex debito stworzonych sobie stworcy
swoiemu/ także by mi niepozwoiliła na zalecenie swoje com
páracy/ luboć Inwencyi mojej miałbym ebronna rąca że
seżeli się godni/ niż Gemnego żaliny wlezionej głowie/ a
podobieństwem niepoistego Bóstwa y Obrazem Bóstim na
żywaś

*
 August.
 in Ser.
 de Nat:
 apud D.
 Thom:
 in Au-
 rea Ca.
 16.

żywać Creatus est ad imaginem & similitudinem Dei. Że
 mu nie godziłoby się Domu żywego y Świątliwy analogice
 przyrównywać/ do Herbu Którym się rozumom naszym w po-
 ściu nie uodolnym Bog notyfikować y pieczętować zwykt. Wice
 Augustyn Świsty powiada. Est autem Pater Christi Fa-
 ber Deus qui totius mundi opera fabricatus est, Arcam Noe
 disposuit, Moyse tabernaculum ordinavit, Arcam Testamen-
 ti instituit. Bog Ociec przedwieczny Wszechmocność swo-
 je chce do zrozumienia nieuodolnym naszym podać conce-
 ptom iakoby cięś ielka na świecie traktował/ Arke Noemu
 wybudował Tabernaculum albo przybytek wystawił Moys-
 żejowi/ druga Arka wybudował Testamentu/ a tak kiedy
 Syna Bżego notyfikować chcemy/ Krzyż święty Herb ies-
 go na sobie wyrazamy o Którym Paweł Świsty. Stigmata
 Domini mei in corpore meo porto; Kiedy Duch święty
 zwyżajnie Golebią malujemy/ pod Ktorego figura nie raz
 się światu publikował: Wycą tedy przedwiecznego Boga/
 inakszym nie możemy wyrznieć do pojęcia rozumom naszym/
 pieczętować Herbem/ tylko Toporem/ ponieważ według Aus-
 gustyna S. Pater Christi Faber Deus. Ale ią tym conce-
 ptem w pochwałę Domu Jch Mościom OSSOLINSKICH
 nie czynia panegiryk/ bo to superat Modestia Jch MN.
 y wrodzona stworcy swojemu submissa. Jest czym innym
 ich znamię w Koronie naszej w pochwałę zapisować Prze-
 eminencje/ Wyśokich Honorow Subsellia, Ktore przez tak
 wiele set lat w Do mu ch dziedzielnym zostają prawem. Szczę-
 set lat History: liza/ iako stęga w Polskę HRABIAMI
 z Tęczyńa. Jest tak w Królestwie naszym Dom Her-
 biow z Tęczyńa OSSOLINSKICH warietbiony/ że wsi scy
 Prodzem w niem/ nigdy podłoi ale d'bo Purpurami albo
 Przedniekami wielkimi/ światu Polskiemu żyją/ y gwołite-
 mu napisat leden takie nad Toporem ich Lemma. Non qua-

POGRZEBOWE.

vis tractanda manu, że nie podła albo piefigona może być
 Herbowny Topor rnoſzony raka/ ale taka ktora ſtructure
 Rzeczy poſpolitey y Doſtoieństwo Młacieſtatow iako dowci-
 pnie budować/ tak meżnie w ſwoley dorczymywać doſkon-
 łości może. A ztat zacnym Jch M. OSSOLINSKICH
 Domem S. Pamięci KONSTANTI KORNIAKT per vi-
 culum maritale pżył conunctia: wſciwſzy in Conſortium
 vitæ, Woiewodzankę Sandomieſką, Wielkich Cnot y ſze-
 gulney pobożności Matrone. Ktora w młodym bo Trzy-
 dzieſtym tylko Roku Vidua derelicta, wſzytek rnyſt ſwoy/
 w Niebo dirigując eſuſa in pia opera, y ſłodroblime Jaki
 mużny w oczach Poſſkich żyła Przyznawała Kłaſtor y Ko-
 ſciół rutezny Wiel. Wycom Dominikanow zc Matkę y Do-
 brodziejſkę ſwoją/ ktorego erectyi/ po ogniu y traſunkowym
 ſpaleriu/ naypierniſzym y naywieſzym była ſuplementem
 Sundowala przytym/ Studia Theologicum & Philoſophi-
 cum w tymże Kłaſtorze/ z ktorych wiele ludzi zacnych/ y
 Koſciółowi Bożemu potrzebnych na ſwiecie Poſſi wcho-
 dzi. Wiele cokolwiek lubo w Operacjach lubo w ſrebrach
 w tymże Wycom Dominikanow Koſciółenay bogactſzego wi-
 dzieć kto może/ to wſzytko z ſłodroblimey dobroczynności
 Jey Męści KORNIAKTOWEY y dobrodziejſtw iey
 ſtanoło. Ale y inne mteyſc ſwiate/ doznawały pobożności
 iey choynie ydarewane/ iako Lubelſki Kłaſtor rychże Wy-
 com Dominikanow wzgledem Drzewa Przyſz ſwitego/
 kogała lampa/ y innym ſrebram. Koſciół Gidelſki/ Leżan-
 ſki/ Wielebnych Wycom Bernardynow Lorec Wſwieſſey
 Matki Bożey/ y inſzych tak wiele: znączeni ſuplemento-
 wane Jalmużnami.

Jeſe do ozdoby y Splendorow zmarłego Je° Młci KA-
 ROLA przyłączyło Niebo Planety ſwietne/ y Jaſniący-
 Mieſiac jaſniejący plenitudine Cnot y zaſług Wyżynie
 Jch M. DZIDVSZYCKICH. Sprowadziło zacne inſignia do
 C
 tyczy

K A Z A N I E

teyże Jasności y z Domu Siemienstich. Ale in superabundanti żyzliwe Uciebá / skłaniając się z Influncyą swoią do tego Domu / pozwoliły comiactey z Domem Ich Mościow PP. BELZECKICH kiedy dzisiey Bego Jasnie Wielmożnego Jego Mości Woiewody Podolskiego / wielkich Cnot y zasługnych przymiotow Córki Mości dożywotnim zmarlemu Jey Mości obowiązała ślubem. Zaprawde z takiey Consunccyi Herbownego Jastrzębca Domu BELZECKICH, ✱ bytłym lotem rażą Fortuną / na Communitacya wysokich zacności y ozdoby Wielmożnemu KORNIAKTOWI. zprowadzona została / ponieważ wielu znamiętitych w Polsce nąszey Domow Splendory w Dom zmarłego Jego Mości rozlaśnieć musiały. Krotki čas / na wyliczenie z Wyższego Imienia tych Domow / iako Słupcekich / Jazłowieckich / Myśkowskich / Tyśkiewiczow / Xiazar Zbarázkich / Solomiereckich / Niszczyckich / Sirlelow. Lesnowolskich / Warszackich / Olesnickich. z Martizás Stánisławskiey / Dom zaseny Herbertow / Mieleckich / Kostrow / Opalińskich / Waspowskich / Bránickich / Kázánowskich / Carlow / Minskow / Dánilowiczow / Sobieskich / Xiazar Czartoryskich / Koniecpolskich / Grudzińskich. Prawdziwie zaś ścisliwym z Domem Ich MM. BELZECKICH (gdzie tak wiele Jasnie Wielmożnych Sámiliy) spowinnowaczeniem wielce ozdoba w Domu Wielmożnego KORNIAKTA zostawać musiała Fortuną.

Ale te rozstanie które wyslichyl w Domu iego Przesminencye iako były z Uciebá miłosierwie pozwolone / tak ie po Uciebieśku zmarly Jego Mości v siebie traktował / bo ich wysokiemi Cnotami / [dla ktorych wielce przystemna jest Niebu od śmierci osiara] cnotami mówię / y Herotężnem / tak z pobożności iako z Mięztwa swego w wielbił dziełami Ten ci ryłko w Jasnym wrodzony Domu w oczách y Sienie y Uciebá

zśnietel

POGRZEBOWE.

śdnie/ który Tylny imienia swego w dożesnym pożytku/
 na wiečna pamięć y zasługę swoje/ w chwalebne zápiświe cno-
 ty/ ináżej by nazywacney Wrodzony / jeżeli Purpura cnot
krwie swojej nieozdobi/ jest podobny omemu w Piśmie świę-
ty m máloweremu Robačkowi. Stellio manibus nititur,
& moratur in Domibus Regum, Jest to Stellio gódziná iez-
 dná/ náskrańt lacerty po ziemi sie żółgáca/ żarna spetna/
 Ełka tylko gwiazdek złotych posypána; Tákim robakiem tá-
 cy Familiant jest/ który nácie z Wrodzenia swóiego/ rád
 gwiazdy Jéśney sic Splendery/ vitis commaculat, iycie/
y chwalebney niemácie Cnoty: áni per debita mema ży-
niac ascensus do Fortuny/ przy młóžemney tylko cęta s-
ziemi/ illecebris voluntans terrenis. Jest táki Oltarzem w
 Egipcie w śśwótonym/ który w Kościele pełna bázgo fru-
 ktura wykubowánym zosćcie/ przy rozlicznych z bogátrych
 kamieni strukturách/ y piśtnym málówaniu/ wśytek zociszy/
 bogáta złotogłównu ołtary kortyny/ aż odśieniwśy owey
 kortyny/ śiedzi na tym Oltarzu/ álbo Proletyl/ álbo kot
mořsky/ álbo Ciele wśirzone / iáto zwręczy tam tym Pogó-
nom bestie y głupie zwierzętá zá Bożkow venerowéc. To
 honorant, ten pochwałiy cędzien y wświáta y v Uieba/ ten
 nie od Egipcyanow ále od wśytkiego świáta Ziemiánem
adorowany bródi ma/ stoy w zacnym Wrodziwśy sie Do-
mu/ nie iáto Simius, álbo y śirzony Ciolek zá złota Korty-
na/ bez wielkley rozumney zosługi y chwalebney ludziom
Cnoty zosćcie/ ále który iáto wiele Purpur w Domu swoim
z Przódkow y Antecestorow liczy/ iáki wiele Cnot własnych y
z námiemnych óńiel swoich ráchować może/ że mu tu nie s-uy-
to o jednym napisano. Homo Veteris Prosapix ac multa-
rum Imaginum sed nullius stipendij

Preu:
30.

Nie trzeba mi subiektu i narańt ić irmerexámi/ ná po-
 lóženie wielkych cnot z málóžego Jęgo Móćci KORNIAKTA
 C 2 same

świecie dobrowolnie do Wiadomości każdemu się poddała y znasz-
tome są. Zaczynam iá od Cnoty w Koronnych Synách
wielece godney y rzadko widzianej: á tá jest AMOR PATRIÆ.
Miłość Ojczyzny/ m łosc dobra Po politego/ y spendowane
ná zaszczepie Rzeczypospolitey záslugi. Wrodzona Korony
nášej Synom tá jest własność y prerogatywá/ ktora názy-
wamy LIBERTAS. Wolność Słáchecka. Záprawa
ta jest to Cnota życie Ziemiańsina Polskiego wielece zdobiaca
Aurea Libertas. Złota wolność/ ále nie każda/ tá tylko kto-
ra jest prawdziwie Wolność Polska.

Mam taką; Wzgonego Hugona Kárdynała inwencya-
ze dwoiła między ludźmi znáć się może Wolność. Rati-
onalis & Irrationalis. Rozumna. Nierozumna. Irrationa-
lem Libertatem Nierozumna Wolność pokazuje byđ/ ten po-
mieniony Eminentissimus, ná podobienstwo dzińiego ptá-
stwa/ y mowi: Liberum Arbitrium est aliquando, admodum
Avis volitans huc & illuc, cum nihil sit mente eius fuga cius.
Wolny ptásek jest w lataniu swoim/ ledwie co ná iednym
osiadłszy mieyscu/ ná drugie/ podług wpodobania pretko się
przenosi/ niłe mu ani pola swego/ ani dziedzińcy Pustyni/
ani pęzpionego reba własna drzewa zábronić nie może: wola-
ny w polocie swoim ptásek/ záleci gđże mu się wpodobá: á
taká wolność ich wwiązaiac przypominam sobie: Kiedy Bog
Wszehmogący przez wcielenie Syná swego Regiment Rze-
czypospolitey Ziemiśkiej záczynáć miał/ kaze Janowi święte-
mu do ludzi byđż Poštěm. Mitto Angelum meum & prę-
parabit viam ante faciem meam, y dáie mu Instrukcyá/ á że-
by o dostoięństwie y całosci Máiestatu Włowego Pána trę-
ktował; czyni dosyć rozkazaniu Pána swego: Jan święty
przychodzi do wolnego Izraelu/ y głos sobie wprosiłszy/
persuaduje im Parate viam Domini, rectas facite semitas eius.
ále bez roštěkiego skutku/ nie mogli zmiękzcć/ y náklonić ná

Sensá

Hugo
Tom. 2.

Mala. 3.

POGRZEBOWE.

Sensá Pána swego/ bárdziej licentiosam nšz liberam Rem publicam. Tiedy sie go pytamy/ czemu to? Odpowíada pod Figura/ Ego vox clamantis in deserto, Parate viam Domini. Miałem ci ia dobra od Pána mego Instruktory/ xproasilem sobie głos/ Ego vox clamantis, ale coż in deserto, ná Pustyni/ iáko bym rzecż meistraktował w Lesie/ gđzie wolne ne Seymitnie p. siwo: Ten iáko wpsrzony Dnieciel/ w rozne odmienny totery/ ná estentacya tylko zmalowanem przelátuje sie pierkami/ a ia co mówię parate viam Domini, on tego nie rozumie: Ten głódkim głosem y wymowna melodya/ iáko słowit demulcet sucháiacych prywatę swoje traktuiac/ zebý go zá głódkiego epiewaczá miano/ choc nie sensata w providencyi Pospolitego dobra: Ten iáko Pępuzgá/ mówi to czego go náucżono/ iáko mu kazano/ nie iáko słus Ezech
sina y nalezy rozumie: Tu sie s. 101 swarża. Pater tuus 16.
Amorrhæus, Mater tua Cethea. Ten Accipiter. Ten nocná Sowa/ iáśności Pána swego/ iáśności ci prawdy y Dobrá Pospolitego nie náwidzac/ cicho/ vtródkiem nocnym na swoje interesse traktuje negotiá. Ego vox clamantis in deserto. Trudno bylo tam co spráwić pro bono publico, pro Maiestate Pána/ gđzie wolne p. siwo Seymitnie/ gđzie Irrationalis Libertas.

Wie ráz sie nápatrzymy/ Tiedy ná jedno drzewo/ albo wyśoki iáki budynek. Sto y Drugie/ groźnych miejsc názlátuje sie kawek/ tam sie zleciawšy/ w bystkie wóláia/ wrzeżca coś też sobie seymitula/ będzie tego godziná y druga/ co dásley to wiecey przybywa Kawek/ zátuia sie zóalefich miejsc y tráin/ bo kádey wolno/ przez drogi niezdrowne/ przez przesprawy/ przez niepogodne leża powietrze/ zárowno na owym z infemi drzewie wpaďšy Kawkami/ tákże iáko y drugie wóláia/ iedna ráz iedná sie tylko porwie/ álbo ná p. siwo obłozwu swego zwabiona/ albo też xmyślnie spiedzona cđ poro/

K A Z A N I E

ki sta wſzytkie za nia rozleca/ y inſ po Seymie w Krowie / iſ-
to wolno przywiecialsy/ tak teſ wolno za jednã Krowã glupia
Seym ſwoy rozewrãły. Prawdziwie Irrationalis Libertas.
Anie taãa ieſt WOLNOŒĆ POLSKA.

LIBERTAS RATIONALIS. Rozumna Wola
noŒć ta prawdziwa Stãropolska WolnoŒć ktora ieſt dwoiã-
ta. Humana & Diuina. WolnoŒć ludzka WolnoŒć Boſka.
Zãprawda głowiek pãzdy zmyſlãmi ſwoiemu tak wnetrzne-
mu tak powierzchnemu/ reprezentuje Seym Stãropolski. Ieſt
Rozum iãko Krol / ktory na wſzytkie czãſci ſpraw ludzkich
wydãe Imperia. Ieſt Wola cum Virtutibus effectiuis Se-
natorska Jãbã. w ktorey Purpurata Virtutes, iãko to Cardi-
nales, Iuſtitia, Temperantia, Fortitudo, y inne od tych mãciace
ſwois dependencyã chwalebnie zaſiadãce. Imaginatiua ſen-
ſus Internus, ieſt Kãnderzem. ktory Rozumowi iãko Kro-
lowi podãce Species rerum, dobrze depurandas y przeſtrze-
ga perfecty! Rozumu in modo pro hoc ſtatu operandi. Se-
kretarzem ieſt Aſtimatiua, do ktorego naleſy Species inſen-
ſatas ſekretne y nieãtwo znãtome conſeruowãc. Senſus com-
munis, ieſt Referendarzem ktory ab omnibus externis ſen-
ſibus, odbiera Species y podãce ad intelligendum & diudi-
candum Pãnu ſwoiemu Rozumowi. Podſtãrbim ieſt Me-
moriam Pãmiãc ktora conſeruãt Species Obiectorum. Clau-
dunt Senatorem Dwãr Mãſſãtkowie/ Dwore Ozy ſenſus vi-
ſus na ſobie wyraziãce/ od ktorych wiadomoſci nie wdãione
bydſz nie ma. Inſe ſenſus roſne na ſobie reprezentuãce Wre-
dy. Ale Poſelska Jãbã ieſt Senſus Tactus. w ktorym per to-
tum corpus diſfuſe clauduntur Venæ, y w nim praſtytuta
ſwoia aãtiuitatem, tak iãko ze wſzytkich czãſci Krol ſwoã w
Poſelskiej Jãbie zebrane Subiecta. Ieſt tedy w wiſciomni
zroſnych czãſci y zmyſlow głowieku/ taãa cudowna Zãmo-
wia/ ze Senſus Externi podãce ſwoie Species, Internis, taãe
te Poſel

POGRZEBOWE.

to Poselska Senatorstey/ ci formula uetá swóie ná pcedáne
sobie Obiecta, zoslawuisc przy Wolności Liberæ voluntatis
pozwolonego od siebie ná wšytko consensum, á ten ex Rati-
onali Imperio Rozumu Paná swego zgodnie bez odwołki gyo-
nia/ y lubo rožnych zmysłow Obiecta iáko jest álbo Color, ál-
bo Sonus, álbo Sapor, przydátie ad Trutinam, Internorum
Sensuum, cudowna iednak wšytko to bywa spogodzona con-
nexia/ że sie każdego zmysłu Intency dosć stanie/ y każde-
mu Actionatis propria wolna pozwała Eretacya/ ale tak
že kiedy przydátie co pro bono communi całego ciáta ludzkie-
go praktykowac/ tády zmysł swoy záraz wstąpi prywaty. *
Wolno ota cieláwym byé y sporywym w każdej ofazy
ná weyrzenie/ atoli kiedy Rozum y Wola iudicant á żeby pro
bono álbo Duszy álbo zdraenia / ná iakie nie porzecz Obie-
ctum, záraz tey Wolności y prywaty swóiey wstępuie/ y po-
wiekt nie podnosi. Wolna iestá w dziełach swóich/ á tolex
Rationali Imperio wšej nie kiedy tego potrzeba. szly y wlas-
dzy swóiey/ á zásem y w okowy sie pada. Bolesna iest co do
prywaty własney nie cierpliwey Rece podac sie Medykowi
ná wrátiencie y wročenje kwié/ ále kiedy tego pro bono cáte-
go potrzebá głowictá/ podda záraz pod Lánzete pieśzone *
ciáto/ y prywaty swóiey wstápie. A taká iest Humana Rati-
onalis Libertas: tákze též y Stáropolska Wolność/ kiedy iey
Exercitium iest dla dobra pospolitego nie dla przeklástey
prywaty.

Jeszcze Rationalis Libertas iest Diuina. A y taká po-
winna byé Wolność Polska. Rozumiałby kto że dla tego
Wolność Polska iest Diuina podobna Wolności Boskiej bo
co Psálmista Konrád mówi. Ego dixi Dij estis & Filij Excel-
simos, to młásciwie Słáhcie Polskiej sinzy/ z wielu przy-
czyn/ ále též y z tad co powiem. Nikt tego dotázá nie mo-
že żeby rzecz iáto stworzona annihilare mogli/ wiedno NIC
przemie-

K A Z A N I E

Przemienieć/ y znikoma uczynić/ ani najwyższy w Niebie An-
 101/ ani najwyższy Świsty tego nie dopaże: może zeprować/
 zagubić/ w inſza przemienie Forms/ iako żyłacy głowiek prze-
 mienia ſie w Trupa/ Trup w Kobaká/ ten w ziemié/ ale żeby
 * miał annihilare, w NIC obrocić/ to mu nie podobna Bog
 to ſwoiey zoſtawił Wſzechmochności/ że iako ex nihilo, z ni-
 czego może rzecz ſtworzyć/ tak też ſtworzona może annihila-
 wac/ że z głowiek na przykład/ nie będzie ani Trup/ ani Ko-
 bak/ ani Ziemia/ ani Woda/ ani Powietrze ale NIC. Za-
 prawda Polſka Szlach á Dij eſtis, ieſcieście iako Bogowie/
 możecie rem Creatam annihilować.

18 Seyn każdy ieſt rzecz tak poważna tak znamięnita że za-
 bna wielkiej aſtymacyi y powagi w Polſzcze naſzey znaleźć
 ſie nie może. Kiedy ſłyſzemy że ſie Seym zaczyna y wazamy
 iako z niego Publica Salus Rzeczy poſpolitey: naſzey depen-
 det, wamy że przez gruntowne Seymu yſtánowienie/ y
 poinnozenie chwały Boſkiej/ y wtwierdzenie Wiary ſwietej
 y opłáćany od dawnych lat pokoy ſzedeſ wie nam zawiéć
 * może/ wpađamy wboży Kápláni przy oſiárach Przenaſwieta-
 łych/ codziennie przed Máieſtátem Wázyſzego Boga/ o nie
 tak goráſzym nie ſupliſnąć aſektem/ iako o ſkonczenie tego
 miłego Seymu/ Pro wyrazi iakie po wſzytkiej Polſzcze wbo-
 gich ludzi pláćliwe do Niebá wzdychania/ o ſzczéśliwe Poń-
 19 zienie Seymu/ iakie koſty tych ktorzy ſie na Seym zjeżdża-
 ją/ leđże drugi za ſto y záwiſcey mil/ przebywa zle drogi/ nie
 beſpieczne przeprawy/ trawi ſie długi čas na mieyſcu Sey-
 mowania/ y niſczy ſubſtancya ſwoia. Rzecz to wielka nieo-
 ſzacowana/ rzecz wielkiej powagi godna Seym/ káſci ieden
 Szlachcic máłym ſłowkiem Niepozwalam/ iako Bog w NIC
 wſzytko obroci. Będzie ſto czasem y wiecey Artykułow wiele
 * co potrzebnych y dobru poſpolitemu pożytecznych/ / iuż ná
 Sejmie uchwalonych/ ná ieden tylko Artykuł prokólwieć
 nie pozwoli/ Seym rozrywa/ coż owe Artykuły waza: Nic.
 Niechby

POGRZEBOWE.

Niechby tylko ow by wymazany na ktory niepozwała/ a drin-
gle tak potrzebne y iuz zgodnie postanowione niech beda in
suo robore. O nie: trzeba zeby to z tego wszystkiego bylo
N i c. Będzie tak wiele Controversyi wspotolonych y zgo-
dnie pomiarkowanych/ iako sie Seym rozewie z tego wszyst-
kiego N i c. Owe tak wielkie Koszy/ trudy/ Sollicitudines de
Bono Publico, sześć/ dziesięć Niedziel Seymowania w co-
sie obrocily w N i c. a kto to sprawil? Szlachcie Polski. A to
Bog: Ale o Boze prawdziwy/ wiemy to żeś nie cierpiał so-
bie podobnego w Niebie/ y tak sliznego Anioła Lucifera/
w Diablaś przemieniel/ wiecznym karześ ogniem/ wiemy y
to że masz tak wiele piorunow na ziemi zgotowanych. Za-
trzymywoam sie wslusznicy przeciwko Komuś do Nazywzyszego
Naiestatu Supplice/ bo wiem że nie zrad Wolność Polska/
jest Diuina. Podobna Bostley wolności.

Theologia swięta rczy/ że Bog non Exerce Liberta-
tem ab intra: Wolności nie ma cokolwiek jest cum priuato
bono ipsius Diuinitatis, nie ma Libertatem in Generatione
albo Spiratione Personarum, nie ma wolności ad amandum
bonitatem propriam vel non amandum, ale to wszystko w
Bogu jest necessarium & Essentiale. Ad extra tylko ad Cre-
aturas ma Exercitium Libertatis, przez wdzielenie Dobroci
swoicy y Złoty/ ktora wszystkimu stworzeniu jest wdzielona/
wszystkim wpospolitości stworzonym rzeczom jest communi-
cabilis. Cokolwiek należy do pospolitego Creatur Dobra
na to tylko Bog wolności swoicy używa. Tacy bydy po-
winna wolność Polska iako Bostka wolność/ ktora by to nie
na prywaty żadne/ nie na Respekty/ nie ścisliwych zpo-
wu corrupecy/ ale pro bono Publico, na dobro Pospolite
miata A Ciuitatem, ktora by wszystkie inwencye swoje y do-
cipne sensa z całoscią Rzeczypospolitey / a nie z promocyą
Prywaty swoicy w okazjach publicznych formować miata.

K A Z A N I E

Takimci chwalebnyim y cnotliwym respektem/ zmarły
 Godney pamięci J. M. wrodzona własność/ Prerogatywy
 Sylacheckiey w dożesnym swoim traktował pożytku/ respek-
 tem mowis Boni publici, z miłości pospolitego dobra y mi-
 łosci Wyzyny swojej/ iako zdrowie tak substancya swoia/
 przy wielkich Imienia y Męstwa zasługach nie raz odwa-
 żnie toczył: lubo funkcie Marszałkowską na Seymitach tras-
 ktował/ lubo na Seymitach Posłem/ na Trybunałach Depu-
 tatem bywał. Wiece mlodość w Cudzych Woiennych Kras-
 iach w Hiszpanyi/ we Francyi/ w Anglii/ w Belgium/ w
 Olandyi/ y w inšyich dobrze ad rem militare m sposobowšy/
 dzielny m Mężem na zasęczył Rzeczypospolitey swojej ad la-
 res patrios, powrocił/ y lubo za powrotem swoim Młacie-
 stowi Naiásniejszego Krola Polskiego pokojowa traktował/
 ktoli za pierwszą wyświadczenia dzielności in Bonum Patrię
 ołázya/ na początku swawolnych buntow Kozackich Dwor-
 ski żywot w Woieny przemienił; y stał się/ boć Marsowy
 plác Koronnym Synom iest polem/ na którym cnota y sta-
 wa wielkiey dorasta Fortuny: á Dworska wstuga/ do veraty
 iako substancyey/ tak ża żem y zbawienia codzienna ołázyia.
 Iestże za czasow Párola świętego/ Dworski żywot był po-
 wszechnym grzechem/ bo tak o Moysešu (ktory był Dwor-
 rowi Krola Sáráoná abdikował) w liście swoim ad He-
 brzos napisał. Maluit affligi cum cum populo Dei, quam
 temporalis peccati habere iucunditatem. A iezeli za čas
 sow Párola świętego Dworski żywot był powszechnym grze-
 chem/ teraz iest śmiertelnym: żego erágerować nieches.
 Dawšy tedy vale otiosa vitę Dworskiey Konwersacyi zmar-
 ły godney pamięci Jego Mość/ wszytkie z Kozakami Rze-
 czypospolitey erpedyće/ sam in Persona, po Filku Chorągwi
 Posłem własnym zaciągnawšy/ z wielką Imienia swego y
 wieczną sławą/ á znaćnym Boni publici pożytkiem odprós-
 wił

POGRZEBOWE.

wiś. Doznała Przemyśła Ziemia znaczney tego na obronę
swoję odwagi y dzielności/ kiedy po niebezpiecznym Woys-
nach z pod Pilawiec pogromieniu/ Przemyśl od swas
wolnych a gromadnych buntow Kozackich był w obleżeniu/
y bliski od częstych Sturmow zguby/ Dzielny Mąż KOR-
NIAKT z Chorągwią ćwiczoney Drągany/ y własnymi
zwłosci swoich poddánemi (ktorych na kilką Tysięcy przeko-
zebrał) iako na odsiecz przybył/ tak szczęśliwie z wielką bun-
towników siemotą/ y miasto obronił/ y trupem Nieprzyjaci-
ciol/ blizko pokrył polá: Ktorego zwycięstwa teżże do dzisiaj
jest znacznym świadkiem Chorągiew Kozacka w Kościele
tutecznym Katedralnym od niegoż na wieczną zawieśbioną
pamiatke. Mogła na ten czas Ziemia Przemyśla seruatora
swego/ zmarłego Jego Mości KORNIAKTA uznać za
pochwalacego Wyżyny Walecznego ENEASZA, Który pod
czas zapaloney od Nieprzyjaciol Troy/ na ramię swoich
z pośredku gorącego ognia Wyca własnego wnośił/ y szczę-
śliwie wniósł. Była na ten czas wpytka Ruska Ziemia/ wo-
ienym od Kozakow pożarem cał zapalona/ iako od Gre-
kow Troia/ ale Mężny ENEASZ, y sławny Wojennik KOR-
NIAKT Wyzystał Ziemię swoją Przemyśla na ramię swoich
z pośredku pożaru tego bezpiecznie wniósł/ kiedy wła-
snym prywatnym kostem/ cał odważnie Obywatelow tu-
tecznych bronił/ y gromił Nieprzyjaciela. Przeko potym
na nowa z Krolew pod Zborow Expedycyá/ Płacia Cho-
ragwi Drągany ex proprio peculio zaciągnoney znacznie
Rzeczpospolita suplementował: a co więcej że sam in
Persona sua Woynę z nimi odprawił.

Wielką to kiedy Kotmistrz przy Kocie swojej/ kiedy
Pułkownik zostaje in Persona przy Pułku/ Hetman albo
Wodź przy Woysku/ bo żołniersz odwaga y miejsce/ z pre-
zencyi Wodza swego zagrany silą wazy/ y nie pieczęcie

K A Z A N I E

Zbrowie swoje za całosc Boni publici spendować zwykt.
 Pamietać że kiedy na Pana naszego w Varoyen Jerozolim.
 Pim/ wielka gromada zbroynego ludu napadła/ **P I O T R**
S W I E T R, tak odważnie stawał/ że sam jeden na wszystkie
 owe piechote rzucił się z Kordem/ y dobrze po vsiach/ po
 głowach hermował. Ledwie w godzinę potym/ kiedy
 już Pana poimano/ y na gorny Patac Arcybiskupa zapros-
 wadzono/ **P I O T R S W I E T R** in atrio Pontificis przysła-
 żywszy się do sług Biskupich/ kiedy przeciw niemu Ancilla
 służebna jedną dźwiężyną słowy powstanie owie nie umieć
 Kur trzy razy zapiał a przecie Piotr nie ma się do kordá/ za-
 pomniał o broni: (z tey okazyey refleksować by się Woysko-
 wym naszym potrzeba: Kur zapiał: a Piotr Żołnierz Chry-
 stusow zapomniat o kordzie/ y z placu vstąpił/ a coż kiedy
 drugiemu Woł ryknął/ Kon żarzy nie słusnie w ciągnięciu
 ubogiemu chłopkowi wydarły/ iako do potrzeby idac/ a na-
 taktie sobie wspomniawszy wydzierstwo/sumnieniem zatrwo-
 żony ma bezpiecznie Żołnierz/ na placu Marsowym siadając
 się Nieprzyjacielowi) ale to opuszczały. uważmy że Piotr
 święty/ kiedy in praesentia Pana swego w Varoyen/ kiedy
 widzi Wodzą własnego ruz przy boku swoim/ to odważnie
 stawa/ y śmiałym bierzże jest: sam jeden porwał się na wiele
 set ludzi vderzyć/ a kiedy zaś Pana nie widzi przy sobie/ iako
 zwolowany y sromotnie z placu spendzony od jednej Cies-
 wiały. Że Żołnierzowi bez prezencyi Wodzą. Doznacie tego
 Rzeczpospolita nasza często/ iakie się dispropozita w Woysku
 naszym bezbytności Wodzow y Hetmanow dzieła/ iako cze-
 ste za lada okazyia/ a wciążliwie Wyżyznie Związli. o których
 kiedy sobie pomyśle/ uważam Rzeczpospolita nasza w takiey
 niedoli/ iako jednego Marek święty Ewangelista opisał Gło-
 wieka: Occurrit, ei homo in spiritu immundo: dicit ei
 Iesvs exi Spiritus immunde, & interrogabat eum quod
 tibi

POGRZEBOWE.

tibi nomen est? & dicit ei Legio mihi nomen est. Żółw
 głowiek Chryśtusowi opentany od przecia nego Duchá/ py-
 ta Jezus/ coby tegożá Jma było? odpowiadazy Duch No-
 men mihi Legio, Pułk Żwiózeł/ (bo Legio à ligando) By-
wa nie raz Rzeczpospolita nasza iáto opetána: wióstemy ze
 opetányim Omnes sensus sunt ligati, wśytkie actiuitates ná-
 ystuge ciála ludzkiego w członkach yśláia/ swoím własnym in-
 zykiem opentány nie władnie / niewładnie mowa / nie refa /
 nie ofiem/ ále to wśytko zły Duch opetal/ y czyni z tym to co
 sie mu podoba/ nie to co ow głowiek czynić chce. Alżáś nie
tak Rzeczpospolita nasza: ma Woysko kóstem swoím zációs-
 gnione/ á iáto sie zwióze/ nim władnać nie może/ bo to wśytko
 to Duch przeciwny opental: Spytamy Quod eius nomen
 est? odpowiadá Nomen mihi Legio Duch Żółnierški Żwióze-
 łowy. Potym wśytkim Pwángeliżny tekst tak prowadzi
 historya: Et Exeuntes Spiritus immundi introierunt in
 porcos & magno impetu grex precipitatus est in mare, nie
 czynis Apodolim álbo podobney áppetáczyey komu by náles-
 zála: wróćam sie tylko do záłożoney propoścyey że nie do-
 brze Woysku bez wodzá/ Chorągwi bez Kórnistrzá. Wzńá-
 wal to dobrze zmarły godney pamięci Jego Móśc y gwólt
 temu sam in Persona Chorągwie swoje do kózdey wojenney
 prowadził okázzyey: wíac pod Zborowem z Pláciá Chorá-
 gwi Drágany na záśgzyt Rzezypospolitey stánal/ góźle iá-
 to odważnie y z wielkim Męstwem w ośách Nalásniemy
 go Króla y wśytkiego Woyská Polskiego/ z niezłigónni y
 Kozákow y Tátárow Ordámi/ z ludem sie swoím bil/ iest to
 żywo w pamięci całego Królestwa/ kiedy ochynawśy sie z nie-
 zligóna gromáda Woysk Nieprzyziacielskich/ y z Plácu Tátá-
 row po trzykroć spendziwśy/ zá ćwartym razem ludzmi swo-
 temi (sam dobrze trwía obłány) Marsowe okrył pole / y
 trupem tych/ zosiáwił ktorých żywo ná óśielność y wióltie

18
 Młotwo Łosiem swoim sprowadził: ale z wielką Intenją
 swego po wstępie czasu pochwała y sława Czytamy. Iudi-
 cum 6. Ze waleczny Gedeon taką Młotwą y dzielności swo-
 łey w orzacz! Gostich czynił probę/ że raz in vellus ná runo
 welny rosa obficie spadała/ á wstęka w około ziemi sucha
 y nie zmoczona była/ przeciwnym sposobem w drugiey okazy
 Vellus albo Runo osuszone było/ á wstęka ziemi rosa spły-
 nała. Wzajem ia odwaga y Młotwo zmarłego KORNIAKTA
 Jego Młoci w tych dwóch wyświadczone okazyach: pierw-
 sza kiedy Wyzyszey Ziemi/ y Przemysła broniac Kozaków
 gromił/ ná ten czas była Omnis terra rore madens, & in 10-
 lo vellere siccitas, była Ziemiá y Pole Przemysle trwająca
 rosa z! Karkow Nieprzyjacielskich Sábła KORNIAKTOWSKA
 wytoczona/ zmoczona y oblana/ & in solo vellere siccitas, á
 grono Kawkalerstich ludzi tego (iako Vellus aureum Kawa-
 lerom przyzwoite) bez wszelkiego frątku/ to jest w całosci y
 bez zguby. W drugiey zaś okazyey iakosci sypeli pod Zbo-
 rowem/ przeciwnym sposobem była in omni terra siccitas,
 Wyzyczna y Ziemiá Rzeczypospolitey násey wolne od wtrwa-
 wienia przez Nieprzyjaciół ná to zgromadzonych zostaly sa-
 me tylko Kawalerow KORNIAKTOWSKICH Runo wstę-
 elich sie trwająca oblato rosa/ to jest żołnierz tego y lud wo-
 ienny własnym sprowadzony Łosiem/ od Nieczá Nieprzyja-
 cielskiego polegi.

Nie to iednak! rochłaiacego Wyzyczny Syná od dalszych
 ystug pro Bono Publico y nowych Łoscow nie odrąziło: y
 gwoli temu w inszey okazyi pod Beresteczko własnym takie
 sumptem swoim Páncerna sam in Persona sprowadził Cho-
 ragiew. Jáko zaś potym Szwedom pod Przemyslem y w
 całej tej Ziemi gromił y znośił/ wiadomo nie tylko tutez-
 nym Obywátelom/ ale y całej Rzeczypospolitey Polskiej/
 kiedy między innemi po różnych Województwach Sławne-
 mi Szwec-

POGRZEBOWE.

mi Szwedowi Woiewodami naystawieyszy KORNIAKT
w Woiewodztwie Russkim byl.

A te wszystkie ták Heroiczne y chwalebne dzieła zmarłego
Jego Mości/ że nie respektem prywaty iakiey/ albo własne-
go interesse praktykowane były/ ale tylko Amore Patriæ y
miłości Ojczyzny swojej/ y respektem pospolitego dobra/
iśnie to widzieć było/ ponieważż ták wielkie zasługi swoje
y nie miał/ y mieć się nie ślądał powinney od Rzeczypospo-
litey recompensy: że mógł to sobie mówić co ieden Togatus
Iudicio & Persona Polityt o zasłużonych/ a wdzięczności po
Panach swoich nie uznających napisał.

Vitam, Animam, Operam, Sumptus, impendimus Aulis.

Pramia pro Meritis, quæ retributa? NIHIL.

Zaprawde należałoby ták Monarchom y Krolom świą-
towym bydź na wszystkie Rzeczypospolitey swojej okazy
circumspectos, iako Krol y Monarcha Chrystus/ którego
kiedy się w ciżbie wielkiej kráin ślądał iedną Mærrouną na wzdró-
wienie swoje dotknął/ zaraz pilna inquizycya wżynił/ *Quis Math: 9.*
me tetigit? noui enim ex me virtutem exiuisse. Krolestwo
jest to śląda króra się na ozdobe swoje Krol y Monarcha o-
dziewa. Prowincya albo Woiewodztwo które/ albo Distri-
ctus, Powiat iaki/ jest to kray Szaty Krolewskiej/ y gasta
do całej ślady należąca: więc kiedy się Nieprzylacieł iakiey
gastki/ albo kráiu ślady dotknął/ powinien Krol wieść że
odważnie przy tej części stawał/ powinien wieść że Vir-
tem ex se exiuisse, który z poddanych swoich y Koronnych
Synow/ cnót swoje za catość Krolewskiej ozdoby wazył.
Szarpał kray ślady Krolewskiej Ziemi Przemysła Nie-
przylacieł/ Rozat/ ślarpał Nieprzylacieł Szwed/ a sławney
pamięci Dzielný Máz KORNIAKT, y zdrowie y Substa-
cya swoje/ na obronę jejłożył/ należało zaprawde przestym
Krolom

Krolom y Monarchom Polskim miec na to reflery/ y pytac
 sie o to Szegulnie/ a takie Panske beneficency zawodziszac
 odwagi. Alezeze kto mialby to byl gdyby sie byl iako y
Brudzy Maleszkarowi vnizyl: na to odpowiadam com czytal
 w Historyach. Ze kiedy Antippas Senator Rzymiski Dyor
 nizemu Cesarzowi (opewna starat sie Dariusz) wielkie im
 Republica zaslugi swoie przypominat/ Cesarz wzynic nie
 chcial. Zantechawszy Antippas per debita merita pretensyi/
 wdal sie do vnizonosci/ y wpadnie do nog Cesarzowi/ prost
 oto przez swoje submissya/ czego przez rachowane zaslugi os
 trzymac nie mogt/ a Cesarz zniewolony wklonem iego/ pod
 pisat sie na podany Przywilej: widzac to bene mariti za
 rowno zaslugiacy sie z owym Antippasem Rzeczypospoli
 tey Rzymiskiey/ mieli mu wielce zazle/ ze sie tak vnizal przed
 Cesarzem y do nog iego wpadl/ powinno cis to bylo podlac o
 cos prosit/ nie zlaszt Cesarzkiey/ ale ex debito zaslug twoich:
 nie miales sie bedac tak zasluzonym klaniac/ plaris estiman
 tur merita non praemiata, quam beneficia ex humili & ab
 iecta submissione data. Odpowie im Antippas; Non ego
 sum in culpa sed Caesar qui habet aures in pedibus: iam te
 mu nie winien/ sem sie za moie zaslugi do nog Cesarzowi vniz
 yl/ ale Cesarz/ ktory wsty w nogach ma nie w glowie/ nie sty
 sy/ nie rozumie tego/ choc o kim powiadaia/ iako iest zaslu
 zony/ tego tylko wsty sy kto do nog iego czołem vderzy/
 Nieklamiat sie przeistly Maleszkarom Polskim zasluzony wiel
 ce v Rzeczypospolitey nasey staroney pamisci Jego Mese.
 nievnizal fortunę swoiey o zawodziczenie ex debito nalesy/
 eych wielkich zaslug/ y Substancyey swoiey pro Bono pu
 blico znacznie wydziczoney/ bo wiedzial ze Krolowie Polscy
 nie w rękach/ nie w nogach/ otwarte na Audiencya wsty ma
 ia/ ale w glowie/ tuż przy Koronie Koronnych Synow
 odbierao instancye. Atoli wielka wstytkich zaslug zmar
 tego

POGRZEBOWE.

Iego Jęgo Mości recompensa, tã po wszytkie Gasy w Wy-
czynienie nãsey wielkopomna słowã że był Amans Patriæ, co-
kolwiek czynił/ to wszytko z Miłości Wyczynił y Dobrã po-
spolitego. Przyzna każdy/ że sie tãkã intencya swoia/ y spens-
dowaniem pro Bono publico zasług/ iãko światu Polskiemu
tãk całemu Niebu przysłużył/ kiedy wważy/ iãko Bog
fortune ięgo do skonu życia y błogosławil y wielbiona
uczynił.

Znãczna fortune Jęgo Mości benedictia, spowisłego
per Vinculum Maritale dożywotniego Przyjaciela. Niemã-
ści w stanie Świeckim wielkiego od Bęgã błogosławieństwa
iãko puszubiony Przyjaciel/ kiedy zarowno wysokiim Pros-
dzeniem wysoki Cnot y chwalebnych przyniotow przytã-
dem w oczach wszytkich żyje. Tenktoremu świat y w Ma-
drości y w powadze rownego nie miał Salomon/ tãkã o cno-
tliwych Matzonkách zapisał Sentencya/ Mulier diligens,
corona est Viro suo. Iãko Krolen sã Koronã z dobrego
tãk wielkich Cnot Matzonkã Przyjaciela sęgo/ ale różna
znaleść sie może nã ozdobe Koronã/ może bydź złota/ to me-
tal między wszytkimi nã ziemi stworzonymi/ naycelniejszy/
wielkicy jest w wszytkich ceny pelerowane złoto/ czy tãkã
Korona/ Salomon powiãda bydź puszubiona Matrone-
mierzumiem/ bo złoto w szytkich do siebie wabi/ w szy-
sie go dokupują. Wiecey to co icden figurate nãpisał: Aurum
Rex sæculi, auri sacra fames Domina populi. w szytkim pã-
nuie złoto/ poddã wszyscy wysokie áninusze swoje złoto y
bogãtey Koronie/ á zle to kiedy Pãni Matzonkã/ nie Gospo-
darz pãnuie/ zle kiedy Pan Matzonek vzwãwa Przyjaciela
sęgo iãko Koronã złota/ y poddã sey głows swois/ pozwo-
li Domu/ suchã roztazania albo perswazyey/ siãk w Domu
tãkim może bydź defektom. Puszuchã Krol Herod Zony
swoiey/ y pozwoil sey rozkãzywãc/ y siãpil woli Krolen sęiey/

43 Jan święty Mężennikiem. Ale nie mniejszy niż Mężen-
 nikiem niewinny Dryas. Theologia użyje że Mężennikom
 należy w Niebie Aureola Złota Korona / zaprawdę Drya-
 sowi była Złota tego Złota Korona Aureola / bo go dla niey
 nie winnie zabito z rozkazania Dawida / wszak wiecie Hysto-
 rya. Inna tedy lepiej mieć Koronę w Domu z Malzonki
 swojej nie złota. Korona z sliżnego kwiecia / albo z wonie-
 1 a cy. b Rz wdzięcznym zapachem wita jest w Domu Mal-
 2 zenskim y poziech y ozdoba. Kogoby sliżne nie rozweseli-
 3 ły. Rose / albo kwitnace Kándorem swoim nie wciążyły
 4 Lili: acoli y takley iá chwalić nie mogs Korony / kiedy
 5 styśs w Piśmie świętym podłose życia nášego w kwieciach
 6 odmalowana: Quasi flos egreditur & fugit velut umbra, &
 7 nunquam in eodem statu permanet, y znówu. Exsiccatum
 8 est senum & cecidit flos. Jako pretko sliżne rozwinie listki
 9 swoje kwiat / tak pretko wisdomie y piśnosć swoia traci / po-
 10 1 / stonce trwa / dotad kwiatek sliżności swoia oś ludzkie
 11 ciepy / iáko ciemnymi Niebo okryje sie chmurami / albo Wro-
 12 cnym powleče mrokiem świat / zaraz też y kwiatek zwoia oz-
 13 doby swoje / y zmarszżony rośnie: pośi Pan Malzonek wes-
 14 soły / Przyiatel iego iáko rozkwieła Roza / ále kiedy po-
 15 chmurne poláże żóło / zaraz też oná y od gniewu y od żalu
 16 wśchnie zwiędzona. Ale podobno Koroná Cierniowa mo-
 17 że byđs ná poćiech y poćitek w Domu Malzenskim: wśá-
 18 to Chryśusowa Niebieskiego Oblubienca Korona. Czynn-
 19 Ch y łus pod gías maśi swojej z powśzechnym Rościolom
 20 świety n wieżne poślubienie / nie inna Oblubienca Woro-
 21 nowała głowę iego Koroná / tylko Cierniowa / to podobno
 22 takley w Domu swoim Korony powinni by sobie Cnotliwi
 23 żyć Malzonkowie / może byđs: ále to v wáśi że Ciernio-
 24 wa Koroná ná vnieżenie dobra / ná poćiech zwołaśżá-
 25 nie cierpliwym Malzonkom podobno nie spořobna / bo ostrá-
 26 á do tego má to ciernie że do siebie przechodzącego poćiąga
 27 iáko by

POGRZEBOWE.

żeby zatrzymać chciło. A zaś nie takie ciernie Kłazęć
 Egiptskiego Putyfara Jona / Ktora prze chodzącego przez
 pokoy swoy Jozefa Patriarche za Plaszcz wlepiwszy na swoje
 zatrzymuje poządliwość Dormi mecum. Kiedy by pozwo-
 lono Pániom Małżonkom bydź cierniowa Korona / może
 bydź żeby siła tátich tcy Egiptyńce podobnych bylo: o
 proz tego: pewnie y Pánu Małżonkowi takie ciernie wlo-
 ży głowa. a zágym nie dobra cierniowa Korona. Atoli
 obieraycie sobie taká chcecie mieć w Domu swoim zdrowo-
 sniego Przyziaciela Korony / lubo złota / lubo z kwiecía vple-
 ćiona / lubo cierniowa: takym rozumiał żeby taká najlepsza /
 takó Janéwiety w Obiáwieniu swoim opisuie. Mulier ami-
 ca Sole Luna sub pedibus eius, & in Capite eius Corona
 Stellarum duodecim. Widział Matrons iedne Stóńcem
 odziane Miesiac pod nogami / a Korona na głowie z Gwiazd
 dwunastu złoćiszych wysławiana. Augustyn Świety przez te
 dwá ście Gwiazd w Koronie Oblubienicy Niebieskiej w-
 leżon / ch rozumie bydź dwá ście Wrocce Duchá świate-
 go / Ktore Pánel Świety wyliśa. Charitas, Gaudium, Pax,
 Patientia, Bonitas, Benignitas Longanimitas, Mansuetudo,
 Fides, Modestia, Continentia, Castitas. To ozdoba w Do-
 mach Małżeńskich Korony / w ten czas Mulier diligens,
 Corona Viro suo, tedy jest Pani Małżonka w dośesnym po-
 życiu szera Przyziaciela swego miłością / w otáziach xtra-
 pienia i eciecha y weselem / w rozewaniu Pokoiem / cierplie-
 wości / w wiażeniu / i szera / miłosierna na xkegich ped-
 dánych y Czelacte / Czystości Małżeńskiej wierna / sraźni-
 cta / iednym słowem i szelach cnót y światobli wesci kie-
 dy jest przyziadem / w ten czas Mulier Corona Viro suo,
 wielka ozdoba jest Małżonkowi i szrenu dożywotni przyziaciela
 y teraz rozumiem co Psalmista newil: Benedices Coronam
 Anni benignitatis tuae & campi tui replebuntur i heritate.

K A Z A N I E

bedzieś miał błogosławiona/ y wielbiona/ Koronę swoją
doroczną a wszelką obfitość w Domu twoim y w rodzących
znaydować się będzie. Nie o inſzey doroczney Koronie mo-
wi/ tylko o tej która ieſt dwunasta Owocow Duchá świę-
tego/ takó Dwunasta Gwiazd ozdobiona/ wſpát Kot że dwu-
nastu składa się Mieſięcy: Benedices &c. Szczęśliwy Dom
Mażeńſki taki/ y wielce błogosławiony/ kiedy się taka Ko-
rona ozdobna z cnot y chwalebnych przymiotow z powſietey
Małzonki znayduie.

Ze także z Domu zmarłego Jego Moſci KORNIA-
KTA vznać było Błogosławieństwa Boſkie/ z powſietego
takó zacnym wrodzeniem/ tak wielkimi ozdobionego Cno-
tami Przyiaciela/ wſytkim wam ieſt wielce wiadomo: mnie
otym in praſentia wyraźniey mówić nie należy/ nád to-
com z Duchá świętego założył/ że zmarłemu Jego Moſci dał
Bóg to ſzczęcie/ iż doznał co to ieſt Mulier diligens, Coro-
na Viro ſuo.

Wiſcie vmiał zmarły Jego Moſć w oczách Boſkich ná-
tálie zaſługować ſobie błogosławieństwo/ a żeby w Domu
tego zroſliżnych cnot włożona Dziedziczka zoſtawała Koron-
ná. Jáko to prawda co Apoſtol Páński z Duchá świętego
nápiſał Deus caritas eſt & qui manet in caritate in Deo ma-
net: że miłość Boża ná wyſſzego Boga z obſcyim laſt ſwo-
ich wdzieniem/ y ná duszę y ná Dom kaźdego ſprowadza/
tak/ y to oczywiſta/ że zmarły Jego Moſć mając w ſercu ſwo-
im te cnote Miłości Bożej dobrze podnieżona/ miał oraz po-
myſlne z Niebá wdzienione ſobie ſzczęſliwoſci. Wielki argu-
ment o wyſwiádczeniu Miłości Boſkiej w rodzone práwie-
ſtemu Nabożeńſtwo do Nayloroſſey Zbawiciela ſwego Mo-
ſci/ do ktorey przy okázyách poſtnych tak Pánieńce ſpoſobil
Wrodzenie ſwoie Młodzianem bſzac/ że z Compáſſiey y ſer-
decznego żalu z vmarzonego Páná/ Krzyż Páński zácowno

POGRZEBOWE:

z drugiem i w Procesy i z Bractwa Fráncisłá swietego cho-
dzacemi ná rámionách swoich z wielka vnizonoscia po Vlti-
cach nosil / reiazonego ná sobie reprezentuac Chrystusa.
Teyze Milosci Bozey y to wielki Argument / kiedy głsta y
wielka skrucha Spowiedz swieta czynil / dáiac ná vkaranie
Spowiednikom iáto Sedziom Sumnienie swoje / aby czym
kolwiek wtomnosć ludzka dusze iego ná odium Narwyższemu
Bogu podál / zaraz to iáto prawdziwy Kochanek Boski / przez
potute y Spowiedz vkarac w sobie chéł / żeby narzyna
reparował milosc.

Kiedy Zbawiciel náš ostatnia Vgniom swoim sprá-
wował Wieczera / kiedy ich Ciałem y Krwia swoia traktos-
wał / powiáda Historya swieta / że przy Stole te miedzy nich
rozucil Quaestio : Vnus ex vobis me traditurus est, jeden
miz z was wyda. Czemu tego Pan przed wieczera nie zna-
wil / álbo potym? ále w ten czas kiedy ich głstował śnás
gnemi barzo specyalami : Nalezáloc to podobno przy owey
wesoley vezie nie dáwac Kochanym Veziom swoim olázyey
do frásunka y alterácyey / mogli ci to Pan zchowac ná inšy
čas / álbo do Ogroyca / álbo idac do Jeruzalem / ále w ten
čas kiedy im naylepsza ochota Gospodárska połázywál / záz
dácim to czego sie on barzo wstydac músieli ! Vnus ex vo-
bis &c. co tego zápotrzeba? Jeden powážny Author Mi-
losc w tym winnie Boska. Nánczał w ten czas Wcielony
Bog prawdziwey Veziow swoich Milosci. Hac mando
vobis vt diligatis in vicem, dáwał Instrukcy iáto go Kochac
maia / ktorym sie nápozywienie przy ostatniey vdzielal wie-
czery / zeby tákley Milosci przeciwko sobie doznał / y spros-
bowatich / vmýslnie im to zádáse vnus ex vobis &c. As tu
wšeszy zaraz do Spowiedzi / do roztrząśnienia z wielka pi-
noscia sumnienia swego. Nunquid ego Domine? Piotr S.
Nunquid ego Demine? czy nie ja Pánie? Lepšey ci rywiéš

Piotrze/ wolem/ ále nie wšám summieniu swemu/ podaie ta ná
 scrutinyum tobie moy Pánie/ vznay iáko Sędzia/ iáko Spo-
 wiednił moy ieżelim nie ieřt w twoiey miłóřci zdrayca: Jan
 8. swiety Nunquid ego Domine? nie ty Janie swiety/ á za-
 byś táč byl nie ży-żliwy temu Pánu/ v ktorého super pectus
 recubisti? ná pierśiách spożywař: nie wierzy sobie Jan 8.
 weyrzy moy Pánie w summienie moje á vczyn sobie experi-
 riment ieżeli cie prawdziwie Kocham: toř czynia y vzmowie
 inři/ żeby tylko wyświádżyli Miłóřć swois przeciwko Pá-
 nu dáia mu summienie swie na scrutinyum. Judařá nie táč
 chynmy bo ten táka Spowiedź nie řczyrze czynil.

Tákimci sposobem zmárty godney pámcieci Jęgo Miłóřć
 wyświádzał przeciwko dobroćliwemu Pánu Miłóřć swie/
 řęste á vnřzone czyniac v nog Spowiedni tá summienia swe-
 go depocicze/ y serdeczyni zalem/ á dořtáteczná pořtá wy-
 plačáiac vřomnořci ludzkiey zápisane w Regestrách Miřbie
 řkich Kryminaty. To wřytke ořbłiwie pod gář Droży-
 řtořci Przenařwięřey Mářki Bożey prářtykuiać/ kiedy zá-
 dnego S wiet niey y w zdrowiu/ y w chorobie bez řikramen-
 talney pořuty řwiřtey nie opuřcil. Opisuie Piřino řwiřte
 Sen Mářdocheuřá táč: Paruus fons creuit in fluium & in
 lucem Solemque conversus est. Widřiał napřzod řzrodlo mář-
 ře/ á te rozrořto řię w Řzeře/ Řzeřá záz przemieniałá řię w
 Słońce. Cudowná zapřáwde řnu tego constructia! mnię-
 řa tá řię z řzrodlá Řzeřá řię vczyniał/ ále řię řzrodlo y Řzeř-
 řá w Słońce řię odmięnilá to cud/ á toli co řię táč komuř řni-
 řo to tá ořżywiřcie w zmártym Jęgo Miłóřci w zám řzro-
 dlo znáży Miłóřć Břřřa/ gwoři temu Bog vřzác Miłóřci
 řwoiey Izáiařa/ táka mu dáie Inřtrukcyá. Eris quali fons
 aquarum cuius aque non deficient. Oblubientec táč řię řwo-
 řię/ Oblubientec Miřbieřři náżywa/ Fons Signatus foror mea
 sponsa. A to podobno dla tego řzrodlo Miłóřć Břřřa řię ř-
 rule/

POGRZEBOWE.

raſe/ że iáto ſzrodło záwſſe przezroczyſte ieſt/ raſ Miłoſć Bo-
 za żadney w ſobie mátuły nie n a miec y ſp etnoſci/ iáto ſzro-
 dło ſwiece záwſſe y żywe prowadzi ſtrumienie/ táſ Miłoſć
 Boza záwſſe odnowione affekty y wmyſł prowadzi w Recha-
 niu nie oſtáły. Rzeſá záſ ieſt záwſſe pokutuiacego głowieſá
 figura zálem y pláczem grzechy ſwoie obmywácego, Slo-
 ſce Pánný Przenáſwieteſzey Symbolum. Byłá tego wſytkieg
 w zmarłym Jego Moſci tá a coniunctia: było ſzrodło Mi-
 miłoſci Bozey/ to ſzrodło Creuit in fluium przez częſte gzy-
 nienie Spowiedzi/ rozroſto ſie w Rzeſe/ w rzeſe zálu y ſtru-
 chy pokutuiacego ſercá tego. Rzeſá záſ zláczyła ſie z Slo-
 ſcem/ z Pánną Przenáſwieteſzą/ kiedy te ſwoie ſpowiedzi y po-
 kuty ná przyſtuge iej odpráwował/ ſánnic y obſerwuiac
 záwſſe ſwieteá Mátki Bozey; ktorey teſ y ſáliente Szkapla-
 rza ná ſobie noſit. Przemieniła ſie tá Rzeſá pokutuiacego y
 ſtrúſonego ſercá tego przez Spowiedz w Sloſce/ w ozdobe
 Pánný Przenáſwieteſzey/ która będąc Amicta Sole nie omyla
 nie ſzrodło Miłoſci Boſkiej y Rzeſe Pokuty tego Claywyz-
 ſemu prezentowała.

Świádkiem były prawdziwey Miłoſci Boſkiej y czę-
 ſte á hojnye w bogim Zátonom wyſwiádczone Jaimużny. Do-
 znawali tego rózne Błaſtory/ ále oſobliwie Záton Do-
 miniká Światego ktoremu záwſſe był y zyczliwy y ká odro-
 bliwy. Doznała tey ſzczodroblivoſci y w boga á Świe-
 ta Fránciſká S Reformá/ ktorą częſtych goſci w zwy-
 cáyney Reſideneyi ſwoi náwýgodnietylſe w chorobie Miſy
 ſwietej ſłuchánie/ y zbawienna Conferencya zázywá/ áffekt
 ſwoy przedwóło Zátonowi ich dobroczynnoſcia záwſſe pie-
 cztuiac. Doznawali chojney y ſzczodroblivey opátržnoſci
 tego zápowietrzeni Roku 1656. Którym nie tylko wian-
 di dodawał/ y gorliwe z łechnie ſwoiey poſyłał potráwy/
 ále też Medykow proprio ſumptu dla porátowania zórowia
 ich/ podeymował.

Enora

Cnota Cierpliwości naysławniejszym była świadkiem Miłości Bóży w Dufy tego rozświatlonej/ Cierpliwość mo-
 wis w Chorobie y w innych okazyach wciążliwych od Pana
 Boga ná sie dopuszczonych/ także wszytkim był wielkim tey
 cnoty przykładem. Nam te Poważna od Spowiednika tego
 Relacya że w ostatney chorobie swey bázro cierpliw/ był tak
 cierpliwy/ że tak podziwieniem/ tak śzegulnym Pobożne-
 mu y doskonałemu Zakonnikowi był zbudowaniem.

A z tad łatwo sobie każdy formować może consequencya
 iako zmarły godney pamięci Jego Mość/ będąc dziś in ara
 Crucis przy Herbowym swoim Krzyżu od śmierci immola-
 tus, wdzięczna/ bydy może y przyiemna Bogu victima. Jásnie
 widzieć iako otwarte ná przyszłe pobożney Dufy tego mo-
 ga bydy Wieczności Niebá. Wielce przyiemna była Kocha-
 nego Bógu Abła oddána ofiara/ czego racya wszytká/ że te
 ofiarszynił de Primogenitis z tego co sie mogło znaleźć
 nayspierwszego/ naysławniejszego w Substancyach y dobrach
 tego. Słyszeliśmy in decursu Kazania/ iako zmarły godney
 pamięci Jego Mość Primogenita sua, Wysołkelybne Pro-
 dzenie swoje Niebu oddał/ kiedy one tak wielkimi Cnotaz-
 mi/ y pobożnością w wielbił/ y chwalebne w doczesnym życiu
 swoim uczynił. W wielbił Wrodzenie swoje Cnota Amoris
 Patriz, Cnota Niebu wielce przyiemna/ Miłością Wyzy-
 zny/ y Dobrá pospolitego. w Niebieć tylko taka Miłość Bo-
 ni communis ma swoje consistencya v samego Naysławniejsze-
 go Stworcy/ ktory ná Dobro pospolite Propriam ad extra
 diffundit bonitatem, ná Ziemi zaś nieszczęśliwa prywatá/ y
 Dobrá pospolitego nienawisć/ náprzód w Ráiu przez Gólgó-
 iacego sie po Ziemi Wezá/ przez złośliwego potym Kaimá
 wsiela między ludźmi poczek. W wielbił Wrodzenie swo-
 je Cnota Mestwa Fortitudine, za Wiare świętá/ za po-
 mnożenie Chwały Bóstwey/ za całosć y Dostoienstwo Ka-
 tholickiego

POGRZEBOWE.

Cholickiego Krolestwa naszego/ a y to Cnota Niebu nalezyta
do iest Darem Ducha Swietego. Wlademhyrko Uwielbil
Paniece Wrodzenie swoje Cnota Miłości Bozey/ Cnota
Szczodroblivosti w Jalmuznach/ Cnota Pokaty Swiete y
Zalu y Strzchy za grzechy/ Cnota wielkiej Cierplivosti/
Wabożenstwem do Panny Przenaswietney y Patronow Ko
ściola Dominika y Franciszka swietego/ a jakoż w atpie owo
sem nie yśać w miłosierdziu Bożym/ ze ta śmierci wictim,
wzdlęznym y przyjemnym w Ciebie iuż Gościem.

Czytam o Izraelu albo Jakobie historya że badac snem
wspiony za położeniem na twárdym głowy swej Kámie
nin/ widział wyśoka aż do Nieba w głowach swoich wysta
wiona drábina/ po ktorey na przemiane Ciebieśc y do niego
zstępowali Aniolowie: a Pan najwyższy Innixus scala
nad wspińcącym otwarte trzymał oczy. Wwazam iá gedney
pamięci zmarłego Jego Mości snem śmierci wiecznie zasy
pińcącego iáto rąmtego Jakoba Patryarche. zasypińcącego/
wwazam przy twárdym grobowym kámiennu/ a widzi w gło
wach iego Miśtręznym sposobem áz pod Niebo wysławiona
drábina/ Herbowy Krzyż/ z wyśokich wprzód Honorow/
z wielkich potym błogosławieństw y faworem Ciebieścich/
a oraz z rebożnego życia Cnot y doskonałości Chrześciań
stew/ iáto w gęste włożony fceble/ po ktorych z wygáyne
y przyjemne deambulatorium, Ciebieścich ná rárunek duszy
zwylko bywać posłáncow. Wśam że tu iest Dominus innixus
Scala, miłosierny Pan/ miłosciwe oczy swoje ma nad zasy
pińcącym Jego Mością snem śmierci otwarte. Sac zápra
wde Duo luminaria, dwoie oczy Páńskie, Dominik y Francis
zek swiety/ do ktorych zmarły Jego Mość wielce nabożny
bywał. dwoie Luminaria Fidei & Sanctitatis, wielkiej świa
tobliwosci w Kościele Bożym. Nie pódobrac a żeby Do
minik S. ślićne Bogá cto/ wzrokiem swoim y w Ciebie y

na Ziemi Kościół Pański wcielający/ miało być zawarte/
 na przyście w Niebiejcie Królestwo tego/ Etery oś miło-
 ści swojej y affektu serca/ przeciwko Zakonowi tego nigdy nie
 zawierał. Drugie oko s i zności Bożki y Franciszek święty/
 y to zmarłemu wfa m niebo nie znużone/ Etery sie zwycię-
 y z miłością Zakonowi tego przyługował. Powiada Psal-
 mista o Miłosiernym Bogu Oculi eius in pauperem respi-
 ciunt, ocy tego na ubogiego patrzą/ Et palpebræ eius inter-
 rogant filios hominum, a powieki tego czynią tak os interro-
 gacya/ inqizyca między ludźmi. Rozni/ roznie to miejsce
 Pyma swietego tlu nacz: ta co teraz do moiej służyć może
 matercy tak rozumiem. Oculi eius in pauperem respiciunt,
 a ktos ubozsy w Kościele Swietym jako Franciszek święty/
 Etery dla imienia Bozego/ y naymnieyszy w sobie/ y naya-
 wiekszym ubostwa. Obserwantem od tak wielu lat chwale-
 bnie słynie. wiec tak Oculi eius in Pauperem respiciunt, Nie-
 dy sie Naiasnieyszy Bog na Ubogiego Franciszka zapatrzy/
 Palpebræ eius interrogant filios hominum, to jest; ze tak
 Bog miłościwy jest/ przez zasługi Ubogiego S. Franciszka lu-
 dsiom/ is za przyznania tego/ iakoby powieki/ przez spary pa-
 trzy na wloknosci ich Oculi eius &c. Jako sie tylko ubogi
 Franciszek swiety z instancya swoia przed Miestatem naya-
 wyszym za dusza vnizy grzesznego/ zaraz Bog jest tak miło-
 sierny ze powiekami swymi na grzechy ludzkie wkręca ma oczy
 y widzieć ich nie chce; a na zasłuzona Franciszkowi S. dusze/
 miłostdza swego otwarte trzyma oko Takci nam nalezy
 wfać; ze przez zasługi tych Naiasnieyszych Nieba Planetow
 Dominika y Franciszka swietego na dusze zmarłego godney
 panieci Jez. Miłości przy Herbowanem Krzyżu swoim śmier-
 telnie zasypiającego/ iako na Jakoba Patriarchy przy mi-
 styżney drabinie dobrocliwey Pan Miłościwie sie zapatruje/

POGRZEBOWE.

Wszak oddana z dożesnego życia i zgo przez śmierć ofiarę w
Niebo przyjmie miłośnierny.

Atoli na wielkie duszy swojej w Niebiebieście krócie zalece-
nie oddać się świętym Kapłańskim dziś przy tym żalobnym
Akcie twom Jasnie Przewielebny Opacie Reprzywincchi
modlitwom/ktorego kiedy widzi dziś za dusza swola przy Oł-
tarzu Pánstkim Infulata/ jest tak wiecznego żywota swe-
go bezpieczen iako Izáák/ iuż iuż przez ruce Abraháma śmier-
ci się użyczać żywot otrzymał/ miałyśy przez Anioła w za-
mianę/ na ofiarę/ za siebie oddanego Baránká. Taká jest Hs-
tória. Wnosi Abrahám rękę swoję ostrym ármatná mie-
szem/ śmierć Izáákowi gotnie/á w tym Anioł pokázule zpro-
wadzonego od siebie Baránká na ofiarę/ kaze oddać w zamianę
nie za Izááká/ á tego od śmierci wwalnia. Dwoiáka śmierć
śylacych nas podláć może/ dożesna/ y wieczná: dożesna
śmiercią iuż jest zmárty godney pánuści Jego Mość w oczách
naszych immolowany: żeby wieczney nie vznał śmierci/ do
twojej Jasnie Przewielebny Opacie Supplikuis pobożno-
ści Kapłańskiej/ abyś wzamianę tego/ tak iáko wzamianę
Izááká/ niewinnego ofiarował Baránká. Baránká mowie
w Cielonego Boga/ktory pod Świstemi ręk: ywa się Sákrá-
mentu ofebámi/ y oddał Niebu/ temu w wieczneści przez tá-
ką ofiarę zapisać ac zbáwienie. Pewien tego że iáko cie Kochá-
taczym doznawał zámse Wniem/ tak y dziś duszy swojej ży-
gliwego dozna Infulata/ y za poważna przy twojej Infule
instancya/ do najwyższego Máiestatu lubo dożesnie mor-
talis, wiecznie tednáł żytać/ w Wiebieściach widzieć się be-
dzie Ródek. Wszak ten Przenaswistý Baránek Chrystus
jest wiecznym w swych w Kościele tego wiernych żywotem
y zbáwieniem/ gotnyże święte ręce twoje na immolowanie
tego/ y ofiarę Niebu przy Ołtarzu Pánstkim/ á zmárty Jego
Mość iuż do wiecznego przenosac się żywota/ ostatnie prze-
zemnie oddać Vale.

K A Z A N I E

Tobie naprzód Jásnie Wielmożny Mości Panie Wo
 sewodo Podolski / Synowski affekt swoy iako Wyu vniza
 przy swoim w podziemny grob vnizeniu. Dziśknieć za do
 znana po wszytkie czasy Wycomska miłości ktorey iako doży
 wornie był wdziszczen / ták y w Wieczności / przy zbawiennym
 Niebieskiej chwaty zaiywaniu przed Młaiestatem twego y
 swego stworcy odwdzięczając się gorule. Oddaie Wycomskiej
 opiece twoiey iako pozostałego Przyziaciela / ták o sierociące
 Potomstwo á Wnuzeta Twoie / pewien że Wycomskiej za
 woske po Twoiey W sobie doznawać beda łaski y opieki. Pod
 ciela śmierć Herbowne drzewo tego Krzyż Wyżyszy / w Rzes
 zypospolitey Klaszy ną wielkie wyniesiony godności / pod
 ciela drzewo w Honor / w zastugi / w Cnoty wielce wspa
 niate / á oraz od ciela od tego Drzewa Młodoctane
 gálaski / y osierociące zostawiła pozostałe Jego Młci Potoms
 two / Herbownemu ich tedy Twemu oddaie Jásrzebcowi /
 á żeby ie bystnym lotem swoim w Gniazdo Orła Polskiego
 wkládal / na wieczną Domu swiego podpore / wyraźniew
 mowis / á żebyś ich iako Dzieć do wysókich y známsenitvch á
 z szacznego im należytych Wrodzenia honorow sposobil / y
 Wycomska był do dobrego promócy / to iteruiac ostatnie
 segna y żalósne zostawie Vale.

Ciebie Wielmożna Mościa Páni KORNIAKTOWA
 pozostałego Przyziaciela swego lubo w doczesnym segna zyciu
 śmiercia przyniewolony ale w miłości Przyziacielskiej (iakoś
 tego godna) wielkacym bydz chce / y od prawdziwego w
 Bogu swoim w ktorym zycie pochania mieć nie będzie oddalo
 na. Teraz cis wważając ták słusnie y trapióna iako Pobo
 żna Ruth / ktora Visno Swiete opisuie że pozostałe na po
 żetym polu kłosy / zbierając w żalń sie swoim ciepiła y młac
 kowała. Wdprawiła śmierć dobre w polu doczesnego zycia
 zniwo / zmarłego Przyziaciela twego zbierając / tobie t. lko
 pozostałe

POGRZEBOWE.

pozostale zbierać przyjdzie kłosa/ rochane potomstwo Twoje
 te/ ktorec po śmierci swojej Sierotami zostawil. Zbierać c
 te kłosi nalezy á w swoim pomiarkowk sie zala/ młiac sy
 wogo w tych Sierotach Przyziaciela swego. Czytamy w H
 storyach; ze dway wielcy zegnaliac sie z soba Przyziaciele/ w
 ciejszym bedac rozstania sie z soba zala/ posyla jeden drugie
 mu/ serce strzala przebite/ na ktorey takie rysowane byly
 L tery. Amoris redde D e o chcial przez to wyrazic/ ponie
 wasz w miłości bedacemu umierac przychodzi oddayze y ser
 ce y strzale Miłości Bogu. Przeraza serce Twoje Wielmo
 zna Mościwa Páni smiertelna strzala/ od śmierci á nie od
 Przyziaciela Twego posłana/ on y mierając w Twoiej żyjąc
 miłości/ toć przejemnie posyla Litery Amoris redde Deo.
 odday ten zal/ to vtrapienie ktore masz z śmierci Rochane
 go Przyziaciela/ odday temu Bogu ktory was byl w Miłości
 zlażył: miew w cięskłości twoj y te fela ze cis wszystkich
 rzeczy Stworca y sprawca Bog w takich chce miec nie doli/
 á zebys osierociła beztechniacego dzis ze starala Przyzi
 ciela. Amoris redde Deo in; sie w tym pomia; fuy á pocieszy
 cielowi w szych vtrapienych Bogu odday cięskłości swoje.
 Dziśkulec za wyswiad; zona a wierne żygliraw dożeshym
 ży in swoim miłości/ ale nadewszystko dziśkulec za wielki y
 znamięnity ná dusze swoje Respect, za szedrobliwie po śmier
 ci swojej spendowane Jalmuzny: y kiedy żyta z Regestro
 wane w Niebie Tyśiac Mst; swietych zaraz po śmierci wo
 iey od ciebie zalupionych/ kiedy liczy y innych wiele odpra
 wionych láto przez ten wszytel čas deposiczey swojej/ tak
 y przy dzisieyszym zalobnym Akcie powaznie z miłości two
 iey Inteniu swemu Ordynowanym/ jest ci za to wiecznie
 obowiazanym ná codzienna v Młiestatu dobrotliwego sup
 plita: á zebys w fortunnych successach/ w pomyslnych po
 ciechach/ á obfiteści tasy Boskich zpozostalem Sieroctwem
 w oczach Nieba żyła.

Tobie

K A Z A N I E

Tobie Wielmożny Mości Panie Starosto Piotrkowa
 Si do którego tym większa ma Relacja im dwoiako Skrew-
 nionym bydy ci sie vznawa. Miał z Domu Ossolinskich W-
 czyste swoje roziasnione Splendory. Miał y Ty z Siostry
 tego Korniaktowny Wrodzony znaczne z Domu tego ozdoby
 y iasności: tak tedy y Brat y Wuy nieodmiennym ci sie
 teraz y Kochającym Wiecznością pieczętuje. Dziśknieć za
 wysładzoną iako za żywota swego / tak y przy terażniey
 sym żalobnym Akcie wdzięczność y vsluga prawię Synowa
 sta / ie iakos żyjącemu był tey Sortany wdzięczen ktora w
 Dom Oycá twego za continuous per vinculum Maritale z
 KORNIAKTOWNĄ szczęśliwie zavitála / y znalaz go w
 wielu okazyach zawięskiego Dobrodzieia swego / tak y teraz
 też po Tobie vznaje wdzięczność / kiedy przy vsludze Pogrze-
 bowey / iako szczyrze śmierci iego żalowny / tak szeregulnym
 nád inszych żalobnym apparatem w Grob idącemu służyf.
 Stráćites Wnia y Brata / w którego Wsobie Kochales krewo
 Mátki swoiey / iako y z Wrodzenia zacney / tak z Cnot y swia-
 toblowości wielce pobożney / Kochales w Wsobie iego zna-
 cna y w Wrodzeniu swoim / y w Substancyi Sortany / ktora
 z Mátką Twoią á Siostrą iego stynela y dotad stynie. Przy-
 znawas to zec cnotliwym y swiatobliwym życiem swoim
 KORNIAKTOWNĄ. Jednemu Synowi swemu / iedyńy
 Zaczność i Kleynot. Cnotę zostawiła / oraz ná wielkie zasluzy
 á błogosławienstwo od Boga / ktore w Domu Oycá twego /
 rowno zdożesnym tey zostawalo pozyciem. Teraz to wsiya
 tko zalem wyplacasz / y w zmarłym KORNIAKIE Tego
 Mości serdecznie litujesz. On ci takie od wdzięczności powoła-
 ności y vslugi / wielkich z Ciebie szkodroblowości vprzermie
 żyzac / w sercu Twoim swoje pieczętuje Miłości á znacna
 czyniac żalow Twoich compassya w których cie Bóg chce
 mieć (Zego utrzejysz Akt Pogrzebu Przylaciela Twego do-
 zyn orniego

POGRZEBOWE.

żywotniego ciężka będzie proba) Braterstwie mówić Vale.

Żegna y Was Jásnie Wielmożni / Wielmożni / Ktoś
tychto. iel tu albo Krewność y Rodowitą Domu tego
c i uńcia; albo pol óżność Chreściansta sprowadziła / Że
gna ostatni á wiecznie / w Braterstwiey zasłużone Wam Imię
swoie zapisując pamięci.

U Tobie Przemysła Ziemió przy ostatnim Vale przypo-
mina Zystorya w Piśmie s. o Rzeczypospolitey Izraelskiej
zapisana w tych słowách. Dominus praecedebat eos ad osten-
dendam viam per diem in columna nubis, & per noctem in
columna ignis, vt Dux esset itineris viroq; tempore. Do-
znalás tego Przejaená Przemysła Ziemió żeć Herbowny
Brzyż KORNIAKTOW był in die columna nubis, za ży-
wotá tego był ci Kolumna ob ocy sía / kiedy zmarły godney
pamięci w tak wielu Młázych był ci obrona z Młóstwa y
Dzielnosci swoiey, był oblókien z sianiającym od náśadz-
nych na zgubę twoie siośliwych Młása influencyi / był oblo-
kiem okrywającym całosć y Dosłoiensstwo Twoie / był ci ob-
lókien z Młóstwa swego / Prorým otóżona od swántu y
zguby swoiey zostálás wolná / teraz należy żeby in nocie był
Columna ignis, kiedy sie ciemna śmierci swoiey okrywa
noc / kiedy sie teraz śmiertelnym okrywa mrokiem : należy
mówić do wójszności Twoiey á żeby Columna Domu tego
pozostály P O T O M E K iedyń Syn t. k był w Miłości y
Obserwancyey Twoiey chowany / żebyś go iásnemi Hono-
row Polskich óswieciła Splendorami. Zostáieś winna zmar-
łemu Wyen za tak wielkie odwagi y Młóstwa swoie nie Prze-
miowanemu ; należyta jest od ciebie Domowi tego recom-
pensa. Niech że to wiecznie w Twoiey zostáie pamięci / á
żeby tá Domu KORNIAKTOWSKIEGO Columna pozostale
Fanis w Rzeczypospolitey Polskiej z Twoiey promocyey
świećnie rozsiáśnáló. Żás co do Wsoby tego należy przy-
szymy

K A Z A N I E

gýňmy sa wšycky k Jeťcá ni nášemu/ á žeby in noće Colu-
 mna ignis, žeby zmarly godney pámiaci/ á záchny S E R V A-
 T O R tatečného brata Dzielny Mlať K O R N I A K T pod čas
 čiemney smierci svojej noci/ byl ná Dušy wies-
 gny mroziášniomy swiáctem/ y mowiny po
 K a t h o l i c k u n a b o z n y m y w n i z o n y m
 s e r c e m . L u x x t e r n a l u c e a t e i
 D o m i n e .

A M E N .

